

IX Ka 450/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w IX Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO J.Sobierajski

Sędziowie SO: M.Wiśniewski

L.Gutkowski (spr)

Protokolant: sekr. sąd. M.Maćkiewicz

przy udziale Prok. Okr. M.Partyki

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014r. sprawy:

P. M., oskarżonego z art.278§1 kk w zw. z art.12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 10 czerwca 2014r.

sygn. akt II K 208/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że podwyższa wymiar orzeczonej w tym punkcie kary ograniczenia wolności do 12 (dwunastu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 450/14

UZASADNIENIE

P. M. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 7 stycznia 2014r. do dnia 22 stycznia 2014r. w J. przy ul. (...), z niezabezpieczonego budynku po byłej hurtowni (...) działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu:

- z części parterowej z J. S.i dwojgiem nieletnich po uprzednim zdemontowaniu zabrał w celu przywłaszczenia zamontowaną instalację elektryczną powodując łączną sumę strat 1500 zł na szkodę A. N., oraz części aluminiowe miedziane od nagrzewnicy, oraz przewody od zamontowanej instalacji alarmowej wraz z centralą powodując łączną sumę strat w wysokości 2500 zł na szkodę D. K.,

- z części piwnicznej z dwojgiem nieletnich po uprzednim zdemontowaniu zabrał w celu przywłaszczenia zamontowaną instalację elektryczną powodując łączną sumę strat 1000 zł na szkodę A. N.

- tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

J. S. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 07 stycznia 2014r. do dnia 22 stycznia 2014r. w J. przy ul. (...), z niezabezpieczonego budynku po byłej hurtowni (...) z części parterowej, z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. M. i dwojgiem nieletnich zabrał w celu przywłaszczenia po uprzednim zdemontowaniu zamontowaną instalację elektryczną powodując łączną sumę strat 1500 zł na szkodę A. N., a także części aluminiowe i miedziane od nagrzewnicy, oraz przewody od zamontowanej instalacji alarmowej wraz z centralą powodując łączną sumę strat w wysokości 2500 zł na szkodę D. K. - **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy w Brodnicy, sygn. akt II K 208/14, uznał oskarżonych:

- P. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi określony w art. 278§3 kk w zw. z art. 12 kk i za to, na mocy art. 278§3 kk, wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go na mocy art. 34 § 2 pkt 2 kk i art. 35 § 1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym

- J. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi określony w art. 278§3 kk i za to, na mocy art. 278§3 kk, wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go na mocy art. 34 § 2 pkt 2 kk i art. 35 § 1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym

Na podstawie art. 36§2 kk w zw. z art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonych do naprawienia szkody w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku poprzez zapłatę: na rzecz D. K. kwot po 1250 zł każdy i na rzecz A. N.: kwoty 1750 zł przez E. M. i kwoty 750 zł przez J. S..

Zwolnił obu oskarżonych od opłat sądowych, a wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego P. M. oskarżyciel publiczny**, zarzucając mu obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 343 § 1 i 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, polegającą na wymierzeniu kary ograniczenia wolności niezgodnej z uzgodnieniami dokonаныmi pomiędzy oskarżonym, a prokuratorem trybie art. 335 kpk, tj. w wysokości 8, a nie 12 miesięcy.

Wskazując na powyższe wniósł on o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Na rozprawie apelacyjnej skarżący zmodyfikował wniosek apelacji, domagając się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez podwyższenie wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności z 8 do 12 miesięcy (k. 169).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania uchybienia wskazanego przez prokuratora. Zasadnie zarzucił on, iż zaskarżony wyrok skazujący, który wydany został bez przeprowadzenia rozprawy, zapadł z naruszeniem przepisów postępowania regulujących zasady orzekania w trybie art. 335 kpk. Wymierzając oskarżonemu inną karę, niż domagał się prokurator na podstawie porozumienia osiągniętego z oskarżonym, sąd orzekający rzeczywiście dopuścił się obrazy wskazanych w apelacji przepisów postępowania.

Z uzasadnienia wyroku faktycznie nie wynika wprost, że nastąpiło to przez pomyłkę. Niemniej jednak, gdy zważy się, że zaskarżony wyrok został wydany na posiedzeniu po uwzględnieniu wniosku złożonego przez prokuratora w kształcie

nadany mu dzięki dokonany w obecności sądu modyfikacjom (postanowienie – k. 119), nie może być żadnych wątpliwości, że w istocie uzgodnioną karę sąd uważał za sprawiedliwą w świetle dyrektyw z art. 53 kk.

Sąd odwoławczy dokonał zatem – zgodnie ze zmodyfikowanym wnioskiem prokuratora - korekty zaskarżonego wyroku poprzez podwyższenie wymiaru orzeczonej w pkt I kary ograniczenia wolności z 8 do 12 miesięcy, dostosowując w ten sposób orzeczenie do treści zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora, stanowiącego wynik porozumienia osiągniętego między nim, a oskarżonym.

Sąd odwoławczy nie dopatrzył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie zaskarżone orzeczenie utrzymane zostało w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciążył Skarb Państwa, albowiem przemawiały za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.